

Obsah:

- Úvodné slovo
- Výročná konfirmácia
- Spomienka na konfirmáciu
- Ukrajinci u nás doma
- Naša cesta do Izraela
- Oznamy a blahoželanía
- Pýtali sme sa našich konfirmandov
- Veža kostola v Trebejove
- Kvíz a vtipy
- Detský kútik
- Modlitebný kalendár
- Rozpis bohoslužieb

PÚTNIK**Verný až do cieľa - Zj 2, 10**

V našom živote máme možnosť prežiť viacero jubileí, ktoré sú takou zastávkou v behu nášho života. Miestom, kde zastaneme, uvedomíme si, že sme pominuteľní, že čas i pri nás beží. Miestom, kde si môžeme uvedomiť, že to všetko krásne a dobré, čo sme v živote prežili, je výsledkom Božej lásky a dobroty. Ale aj miestom, kde si môžeme uvedomiť, že to všetko smutné a ťažké, čo sme v živote prežili, je často výsledkom našej pýchy, nevery a zlyhaní.

Čoraz častejšie sa v našej cirkvi, v našich cirkevných zboroch organizuje tzv. Zlatá konfirmácia, teda 50. rokov od slávnosti konfirmácie. Jej poriadok pred pár rokmi schválila Synoda ECAV. Pri tejto príležitosti dostávajú zlatí konfirmandi aj rozpomienku na Zlatú konfirmáciu.

Zlatí konfirmandi sa tak po 50. rokoch môžu, niekedy po dlhých rokoch, spolu stretnúť a vzájomne zdieľať o tom, čo prežili. Predovšetkým však môžu nanovo počuť slová vyzývajúce k vernosti a zodpovednosti pred Bohom v živote z knihy Zj 2, 10: „*Buď verný až do smrti a dám ti veniec života.*“

Tieto slová z poslednej knihy Biblie, slová venované sužovanému smyrenskému zboru, sú práve obrazom nášho života, obrazom starovekého maratónu. O pretekároch sa v starovekom Grécku hovorievalo: „*Lepšie je krivkajúc dobehnúť do cieľa, ako byť prvým v polceste.*“ Vence víťazov sa rozdávali len tým, ktorí došli do cieľa, nie tým, ktorí na trati predbiehali ostatných, ale cieľ nedosiahli.

Bol som už párkrát na najstaršom maratóne v Európe – Medzinárodnom maratóne mieru v Košiciach, bohužiaľ len ako divák. A veľmi sa mi páčilo, že diváci povzbudzovali a tleskali nielen víťazom (spravidla z Kene, kde ľudia bežia už od školských čias dlhé vzdialenosti), ale aj posledným, ktorí boli neraz na pokraji svojich schopností a možností. Aj náš duchovný život by sme mohli prirovnáť k takému maratónu viery, kde je práve dôležité a kľúčové byť trpezlivý, verný a vytrvalý. Bez týchto vzácných vlastností veru ani maratónsky bežec nedosiahne k vyšším metám, nedobehne do cieľa.

Krásnym príkladom takejto vernosti Pánovi Ježišovi, je biskup Polykarp, ktorý mnoho rokov pôsobil práve v smyrenskom cirkevnom zbore, ktorému slová zo spomínaného biblického textu Pán Ježiš adresoval. Ako 86-ročný podstúpil martýrsku smrť. Keď ho nútili, aby zlorečil Kristovi a božskú úctu vzdal cisárovi, Polykarp vtedy povedal: „*Osemdesiatšesť rokov slúžim svojmu*

Pánovi a nikdy mi nič zlé neurobil, ako by som teda mohol svojmu Kráľovi Vykupiteľovi zlorečiť?“ Biskupa Polykarpa napokon upálili a skončil s modlitbou na perách. Jeho statočnosť, vernosť pravde, ktorá je v Kristovi, sa stala pre smyrenský cirkevný zbor úžasným povzbudením a záväzkom k vernosti. Kresťanov v Smyrne nedokázal zlákať blahobyť, ktorý im ponúkal svet a nezlomilo ich vo viere ani ťažké utrpenie, ktoré ich postretlo. Slová Pána Ježiša Krista: „*Buď verný až do smrti*“ sa stali ukazovateľom smeru, prioritou, mottom ich života.

A veru tieto isté slová majú zostať ako ukazovateľ smeru aj tým, ktorí sa vracajú k svojmu krstu či konfirmácii, ktorí bežia maratón viery. Bolo by veľkou chybou, keby Zlatá konfirmácia bola len pohľadom do minulosti, spomienkou na mladé časy, nostalgiou za duchovným pastierom, peknou zborovou slávnosťou, čo sa môže niekedy aj stať. Iste aj pohľad na tých prejdenných 50 rokov, reflexia toho, čo jubilujúci konfirmandi prežili, je užitočný. Môže byť chvíľou veľkej vďačnosti za Božiu dobrotu, za Pánom Ježišom preukázanú milosť a lásku. Môže byť aj chvíľou pokánia a ľutosti nad premárnenými šancami, zlými rozhodnutiami, vlastnými cestami. Preto je dobré, ak je súčasťou Zlatých konfirmácií svedčanie a Večera Pánova.

Kľúčovou vecou nášho duchovného života je teda vernosť. Vernosť ako stálosť, spoľahlivosť, pravdivosť, pevnosť a vytrvalosť. „*Verný priateľ je ten, ktorý zostáva verným v každom čase, vo všetkých okolnostiach, ktorý nezradí.*“ Vernosť nie je fanatická živelnosť, ale je pevné a verné zotrvávanie v tom, čo sme poznali ako najcennejšiu pravdu, ktorá prenikla náš celý život. Vernosť nie je teória, ale je to predovšetkým prax, čin.

Keď muž vyznáva a sľúbi svojej žene vernosť slovami, ale skutkami to nenaplní, je neverný. *Pochybná vernosť je nevera.* Podobne to je, keď člen našej cirkvi povie: „ja som veriaci, som pokrstený aj konfirmovaný“, ale svoju vieru nijako neprejavuje láskou Pánovi Ježišovi, k Jeho cirkvi, k svojmu cirkevnému zboru v každodennom živote. Pán Ježiš práve v tej súvislosti jasne v podobenstve hovorí, že strom môžeme poznať najlepšie po jeho ovoci (Mt 7, 16-23).

Nech sú teda slávnosti Zlatých konfirmácií v našich cirkevných zboroch slávnosťou takejto viery, ktorá je činná skrze lásku, ktorá ani po rokoch neochabuje, ktorá sa po mnohých rokoch nanovo zapáľuje.

Marek Cingel' (tajomník biskupa VD)

Výročná konfirmácia

Vznešené a nevšedné chvíle sme prežívali 29.mája 2022 v nedeľu po Vstúpení vo vyzdobenom Ev. a.v. chráme Božom v Obišovciach. Organizovalo sa tu stretnutie konfirmandov po 50 a viac rokoch, kde sme si pripomenuli slávnosť konfirmácie a sľub, ktorý sme tu v tomto chráme dali Pánu Bohu. Z množstva nakontaktovaných jubilujúcich konfirmandov sa viacerí ospravedlnili a prítomných privítal domáci brat farár Jaroslav Petro.

Mohutným a dojemným predspevom *Vojdite, plesajme...*, keď zvlhlo nejedno oko, sa začali slávnostné služby Božie. Postupne sa spievali piesne *ES 605, 642, 643, 355, A 62, 264, 1-2*. Po kázni Slova Božieho na text 1M 28:20-21 spred oltára zaznel konfirmačný sľub v podaní s. Anky Chovanovej. Spevokol Pútník obohatil slávnosť piesňami *Je Pán mojim svetlom* a *Večné príbytky*. Medzi nimi predniesla s. Mária Szabová príležitostnú báseň L. Fričovského *Konfirmandom po čase*. Po ďalšej piesni nasledoval príhovor k Večeri Pánovej a odpýtanka v podaní br. Jaroslava Chovana, ku ktorému sa zborovo pridali všetci spolu-konfirmandi. Nasledovala Večera Pánova s modlitbami, mládežnícka pieseň a za výročných konfirmandov poďakoval br. Jozef Ilenin. Mládežníci odovzdali jubilantom pamätné darčeky a na záver zaznela naša hymna *Hrad prepevný je Pán Boh náš*. Brat farár Jaroslav Petro a zborový dozorca Ján Brozman pozvali jubilantov na spoločný obed a posedenie.

Na spoločnom obede a po ňom nasledovali mnohé rozhovory, keďže sa od konfirmácie mnohí nestretli. So záujmom sa prezerali fotografie pripomínajúce roky jednotlivých konfirmácií. Na záver bolo vyslovené pranie zopakovať si toto stretnutie na službách Božích pod našim hradom, spojených s opekačkou.

Jaroslav Kosturko

Spomienka na konfirmáciu

Konfirmovaná som bola pred 57 rokmi. A ako si na ňu spomínam? Viem, že na prípravné hodiny sa mi vôbec chodiť nechcelo. To, že sme sa museli naučiť veľa odpovedí na otázky týkajúce sa Božieho slova si letmo spomínam, taktiež konfirmačný sľub, odpýtanku a žalm. Ktorý? Neviem. Pre mňa osobne, to bola veľká udalosť a tešila som sa na darčeky od krstných rodičov. Mojou povinnosťou však bolo navštíviť ich, povedať odpýtanku a pozvať ich na konfirmáciu, čo som aj urobila. Nezaujímala som sa vôbec, ale vôbec o to, čo skutočne konfirmácia je. Riešila som to, ako budem mať ušité šaty. To, že biele šaty dievčat a biele košeľe chlapcov boli symbolom Božej bielej – symbolom čistoty – keď nám skrze Kristov kríž bola daná šanca začať od znova, očistiť sa od svojich hriechov, šanca lepšieho života a nádeje na spasenie, to som vôbec nevnímala a nechápala. Vedela som, že po konfirmácii už môžem chodiť na spoveď.

Zmysel konfirmácie ako slávnostného prijatia pokrstených mladých ľudí medzi dospelých členov cirkvi a to na základe osobného vyznania viery v Trojjediného Pána Boha a sľubu vernosti Bohu

i spoločenstvu v Evanjelickej cirkvi som si dostatočne neuvedomovala. A že som potvrdila sľuby, ktoré za mňa dali a osobné priznania k viere, ktoré za mňa moji rodičia a krstní rodičia vyznávali pri mojom krste, som citovo neprežívala. Po konfirmácii moja účasť na bohoslužbách pre mňa už nebola potrebná.

S pribúdajúcimi rokmi, osobnými a životnými skúsenosťami sa však moja cesta k Pánu Bohu vždy viac a viac otvárala a postupne som začala načúvať aj Duchu Svätému. Pri jubilejnom stretnutí konfirmandov na slávnostných službách Božích som to prežívala

a pociťovala celkom ináč. Všetky počuté a mnou vyriešené slová mali teraz už veľký zmysel, význam a vysokú duchovnú hodnotu, so slzami v očiach. Teraz viem, že konfirmácia nebola koniec etapy vzdelávania sa v Božích veciach, ale mala byť pre mňa začiatkom nového života s Bohom.

Prajem všetkým bývalým konfirmandom, ak odbočili z cesty k Bohu, aby ju znova našli a výročná konfirmácia bola ich začiatkom nového života s Bohom.

U Boha nikdy nie je neskoro.

Mária Szabóová

Ukrajinci u nás doma

V piesni „Joy“ od kapely Rend Collective sa v preklade spieva: „Temnota je len plátno pre Tvoju milosť a jasnosť“. Tieto slová ožívajú dnes, keď sme svedkami temného obdobia nielen pre našich východných susedov, ale pre celú Zem. Vojna nikdy nie je Božou vôľou, ale následkami ľudského hriechu. Avšak, keď sa vrátim k slovám piesne, aj tieto ťažké chvíle je možné obrátiť na vzácne, a to Božím dotýkom. Ak si rozšírime srdcia, ako sa to píše v 2. Korintským 6:13, Boh sa naozaj bude dotýkať zranených ľudí skrze nás a uzdravovať ich.

Viem, že viacerí z vás to urobili, keď prijali Ukrajincov do svojich domovov, pomáhali im, podporili ich finančne či materiálne, stali sa im priateľmi alebo ich vítali na hraniciach. Ak by šlo hoci len o jedného človeka, ktorý skrze vás cítil súcit a lásku, nech vás Pán odmení za vašu ochotu, lebo to, čo ste urobili je veľmi dôležité. Ešte nikdy totiž nenávisť nebola vyhnaná nenávisťou, ale vždy len láskou!

Pomoc utečencom je často náročná a nie vždy za ňu budeme cítiť vďačnosť z druhej strany. Niektorí sú tak poznačení, že jej nie sú schopní, niektorí to jednoducho nemajú vo zvyku. No dnes vám chcem rozpovedať príbeh rodiny, ktorá vstúpila do tej našej a priniesla do nej ešte viac svetla.

6. apríla prišla k mojim rodičom a bratovi bývať Valentína (66) a Mária (17). Keďže ja som sa pred 3 rokmi odsťahovala, dostali moju izbu. Tak sme mali konečne motiváciu poriadne ju vypratať. O pár dní sme od cirkvi dostali ďalšiu posteľ, keďže jedna nám chýbala a pritom nás navštívil brat farár Marek Cingel, aby nám vysvetlil, čo všetko budú nové spolubývajúce potrebovať vybaviť. Strávil s nami príjemný čas na kávičke a vzal so sebou aj jedného pána, Ukrajinca, ktorý zase robil milú spoločnosť Valentíne a Márii.

Nebudem zdieľať veľa z ich osobného príbehu, pretože odkedy prišli, som si predsavzala, že sa k nim nebudem správať ako novinárka a vypytovať sa na všetko, čím si prešli. Myslím, že hoci naša zvedavosť je prirodzená, je potrebné ju potlačiť a prejavovať radšej úprimný záujem. Mne to šlo ľahšie s Máriou, keďže vie veľmi dobre po anglicky a ja tiež. Náš prvý rozhovor bol v kuchyni a nikdy naňho nezabudnem a viem, že ani Mária, pretože neskôr mi povedala, že to bolo prvýkrát po mnohých dňoch, kedy sa cítila bezpečne a pokojne. Kedy prestala myslieť na všetky trápenia a len sa tešila z práve črtajúceho sa priateľstva. Pre mňa to tiež bolo krásne, pretože som hneď vedela, že si budeme rozumieť a cítila som, že je to vzájomné.

Hoci Valentína hovorí len po ukrajinsky, vychádzať s ňou je veľmi jednoduché, pretože je láskavá, zaujíma sa a je trpezlivá, aj keď nám to zvykne dlhšie trvať, kým jej porozumieme. Ona je pre mňa dôkazom, že náš jazyk naozaj nie je jediným komunikačným nástrojom, ktorý máme. Môžeme komunikovať našimi činmi či rečou tela. Valentína je v domácnosti veľkou pomocou, neštíti sa zašpiniť si ruky v záhrade a tie jedlá, čo pripravuje, to je jedna báseň! Už sme vyskúšali asi 4 druhy boršču, rôzne pirohy a palacinky a to, čo nám zvlášť chutí, robí najčastejšie.

Keďže obe majú záujem spoznávať Slovensko, vzali sme ich už na pár krásnych miest a to rovno do Slovenského raja a Slovenského krasu – už samotné názvy sú veľavravné. Bol to kvalitný čas pre prehlbovanie priateľstiev a raz sa k nám pridala aj Leonid (18), ktorý je vnuk Valentíny a Máriin priateľ. Poslednú časť môjho rozprávania o tejto rodinke by som teda chcela venovať jemu. Vďaka nemu sa totiž obe dostali sem, postaral sa o to, aby boli zabezpečené, mali bývanie a všetky potrebné dokumenty. Leonid žije na Slovensku už od septembra a študuje tu. Vie veľmi dobre po slovensky a Mária ho, vďaka tomu ako poctivo na sebe pracuje, už rýchlo dobieha. Je pre mňa radosť vidieť, že už aj taký mladý človek je zodpovedný a vie byť veľkou oporou pre svojich blízkych.

Spoznať týchto ľudí bolo pre mňa i moju rodinu veľmi obohacujúce. Až sa mi slzy tlačia do očí, keď myslím na to, že sa čoskoro presťahujú. Valentína sa chystá späť domov a Mária s Leonidom majú v pláne študovať na západnom Slovensku.

Na záver vám len chcem povedať, čo pre mňa znamená rozšíriť si srdce. Zo začiatku je to riskantné a bolestivé. Otvoriť sa niekomu, koho nepoznáte a nevíete ako vás prijme a aký vlastne je. No väčšinou, ak sa otvoríte vy, neodolá ani druhá strana a tým sa rozjasní svet jemu i vám. Ak k tomu ešte jednáte pod vedením nášho Pána, bude to veľmi cítiť. Naším novým priateľom často hovoríme o Bohu, pretože chceme, aby vedeli, že to On sa o nich postaral. My sme len natoľko požehnaní, že si k tomu vybral práve nás!

Lucia Hajduková

Naša cesta do zasľúbenej zeme

Najprv to bola len moja túžba urobiť si výlet na miesta, kde žil Pán Ježiš, kráčať po zemi, po ktorej kráčať a zažiť atmosféru Izraela. Potom prišla možnosť navštíviť Izrael. Dovolenka bola naplánovaná na apríl 2020. Tešila som sa na ňu a Pán Boh mi doprial tešiť sa 2 roky :). Prišla covidová pandémia a zájazd sa presúval z jari na jeseň a potom na jar a tak dookola, až sa nám podarilo v marci tohto roku vycestovať. Z nášho zboru sme sa zájazdu zúčastnili traja - Lucka a Vladko Hajdukovi a ja. Našu cestu sprevádzal strach a obavy z opatrení spojenými s Covidom a z opakovaného testovania - počas pobytu sme sa testovali 4-krát. Považujem to priam za zázrak a Božiu milosť, že sme všetci mohli dokončiť cestu bez karantény :).

Hovorí sa, že na dobré sa oplatiť čakať a nám sa to ozaj oplatiť. Izrael bol krásny, zelený od práve končiacich sa jarných dažďov a domáci boli veľmi ústretoví, po dvoch rokoch sa aj oni potešili turistom.

Naše poznávanie začínalo v Betleheme. Navštívili sme tam Pole pastierov, kde sa dodnes nachádzajú jaskyne, v ktorých bývali pastieri. Tam sa im zjavili anjeli a zvestovali im narodenie Mesiáša. Odtiaľ sme aj my šli na miesto, kde sa Ježiš narodil – dnes tam stojí Bazilika narodenia. Najviac času sme pochopiteľne strávili v Jeruzaleme. Navštívili sme tam chrámovú horu, na ktorej dnes už žiaľ nenájdete chrám spomínaný v Biblii, ale moslimskú mešitu, tzv. Skalný dóm. Z jeruzalemského chrámu už totiž ostal len Múr nárekov. Do starého Jeruzalema vedie niekoľko brán: my sme šli cez Zlatú (cez ňu vošiel Ježiš na oslátku v Kvetnú nedeľu), Leviu a Damašskú. Po krížovej ceste, známej ako Via Dolorosa (doslova cesta utrpenia), sme prešli na Golgotu. Dnešná Via Dolorosa je vlastne arabský trh a na mieste Golgoty stojí Chrám hrobu. Pre mňa to bolo trochu sklamanie, lebo som čakala vrch s tromi krížmi ako za čias ukrižovania.

Na ďalší deň sme sa presunuli do Nazareta, mesta, v ktorom Ježiš vyrastal. Dnes tam nájdeme Baziliku zvestovania venovanú pamiatke Márii. Neďaleko od Nazareta je Kána Galilejská známa Ježišovým prvým zázrakom, premenením vody na víno – odtiaľ sme si priniesli čo iné než víno. Asi 40km na severovýchod od Kány je Kafarnaum, kde žil Peter, no dnes sú tam už len zrúcaniny, presne ako

Ježiš predpovedal. Kafarnaum je pri Galilejskom mori, na ktorom sme absolvovali príjemnú plavbu a v Jordáne sme si omočili nohy. Na hore blahoslavenstiev, kde ľudia počúvali Ježiša pri jeho kázni na hore, sme mali Večeru Pánu.

Dva dni sme strávili v Jordánsku. Hlavným cieľom bola Petra, novodobý div sveta. Je to mesto vytesané do skál, úžasné dielo Nabatejcov. Okrem toho sme sa zastavili na púšti a na vrchu Nébo, kde Pán Boh ukázal Mojžišovi zasľúbenú Kanaánsku zem (2 izraelské kmene ostali bývať na území dnešného Jordánska). Naskytl sa nám úchvatný pohľad na Jordánsko i Izrael, a tak som si v duchu predstavo-

vovala, že stojím tam s Mojžišom a Pánom Bohom a hľadím na krajinu, ktorú Pán Boh pripravil pre svoj vyvolený národ, krajinu oplývajúcu mliekom a medom.

Potom sme sa vrátili do Betlehema, kde sme už zostali ubytovaní do konca nášho výletu. Cestou sme ešte videli Kumranské jaskyne, kde sa v roku 1947 našli zvitky, ktoré sa s dovedy známymi prekladmi Biblie takmer úplne zhodovali, a tak dôveryhodnosť Biblie ešte vzrástla. Pokračovali sme na Masadu - vojenskú pevnosť, ktorú dal postaviť Herodes Veľký a neskôr sa stala známou pre tragický koniec povstania Zelótov proti rímskej nadvláde. Skúsili sme si aj kúpanie v Mŕtvom mori a zažili sme pokojný sabat, ale aj moslimský sviatok ramadán.

V Jeruzaleme sme ešte boli na Olivovej hore, v Getsemanskej záhrade, na vrchu Sion a v údolí Cedrón. V posledný deň sme si pozreli Knesset, izraelský parlament a Yad Vashem, pamätník holokaustu. Bol to silný zážitok, hlavne teraz, keď naši susedia zažívajú vojnu, sme si mohli pripomenúť všetko nešťastie, čo vojna prináša. Po 8 dňoch v Izraeli sme sa vrátili domov.

Je možné, že pre vás sú to len vymenované miesta, no pre mňa sa s každým jedným spája zážitok a skúsenosť - nezabudnuteľné výhľady z vrchu Nébo na zasľúbenú zem, či z Olivovej hory na Jeruzalemský chrám, kde často stál Ježiš a modlil sa. Zaujímavá bola aj púšť, kamenistá a kopcovitá - už tuším, prečo Izraelci reptali :). Jednoducho, treba si to vyskúšať na vlastnej koži. Verím, že Izrael chytí za srdce každého.

Milka Gallová

Dôležité oznamy

- Na **cyklo-tábor** sa chystáme 6.-8. júla 2022. Trate dohodneme podľa záujemcov. Budeme sa snažiť vyhýbať preplneným cestám a ak to nebude možné, bude vždy zabezpečené sprievodné vozidlo.
- **Detský tábor** bude opäť pravdepodobne rodinným táborom v dňoch 17. - 22. júla 2022 v Liptovskom Trnenci. Kvôli vojne na Ukrajine tu vzniká problém s ubytovaním, v súčasnosti je totiž ubytovacie zariadenie v Liptovskom Trnenci naplnené utečencami. Ak bude vojna pokračovať hrozí, že nám našu rezerváciu zrušia.
- **Mládežnícky tábor** bude 8. - 13. augusta 2022 v Párnici.
- **Misijné dni VD** sa uskutočnia v termíne od 25. do 28. augusta 2022 v Ľubovnianskych Kúpeľoch (hotel SOREA). Téma misijných dní „Parfuméria života“ vychádza z biblického textu 2. Korinským 2:15-16: „Lebo sme vôňou Kristovou Bohu aj medzi tými, ktorí sú na ceste k spaseniu, aj medzi tými, ktorí sú na ceste do zahynutia“. Registrácia prebieha elektronicky do 7. 8. 2022 na www.vdecav.sk/dni.
- **Spomienkové bohoslužby na Dietricha Bonhoeffera** budú 24.7.2022 v Nálepke o 14:00 hod. Dietrich Bonhoeffer bol jedným z prednášateľov na biblickej konferencii, ktorá sa uskutočnila pred 90 rokmi na Slovensku v Nálepke. Pri tejto príležitosti bude na jeho počesť odhalená pamätná tabuľa na evanjelickej kostole. Pozvanie na tieto bohoslužby platí predovšetkým pre presbyterov a kurátorov, ale tak isto aj pre ostatných členov zboru.

Drahí jubilanti!

Srdečne blahoželáme a žehnáme v mene Pánovom!

50

55

Maroš Vanta, Kysak 90

Peter Drutarovský, Kysak 65

Marián Straka, Kysak 363

Milada Zuščinová, Kysak 77

*Radomír Dudáš, Košice,
Jantárová 2 (Obišovce)*

1. 7. – 30. 9.

60

*Daagmar Tremková,
Kysak 35*

65

70

*Božena Dudášová, Košice
Jantárová 2 (Obišovce)*

*Ľudomír Repta, Košice,
Dénešová 32 (Obišovce)*

Ak tiež patríte medzi jubilantov, no nenašli ste sa v tomto zozname, povedzte to svojmu presbyterovi, prípadne nám o tom dajte vedieť na fare. Je to zrejme preto, že nemáme váš evidenčný list.

Pýtali sme sa našich konfirmandov...

1. Čo dôležité pre svoj život si sa naučil počas dvoch rokov konfirmácie?
2. Kedy si si začal/la uvedomovať, že je tu Boh, ktorý má v rukách život človeka?
3. Ako by si vysvetlil/a svojmu neveriacemu kamarátovi/kamarátke, prečo musel Pán Ježiš zomrieť na kríži?
4. Ako rozumieš biblickému veršu: „Všetci totiž zhrešili a nemajú slávy Božej...“ R 3,23. Ako rozumieš slovu „hriech“?
5. Ako bude pokračovať tvoj duchovný život? Ako si to predstavuješ?
6. Čo bolo pre teba najľahšie z konfirmačnej látky?
7. Čo patrí medzi tvoje záľuby a čomu sa teraz venuješ?

1. Naučil som sa, že príprava na konfirmáciu je ťažšia ako som čakal.

2. To, že existuje Boh, som si uvedomoval, ale vždy som to bral na ľahkú váhu. No uvedomovať som si to začal asi v čase, keď som začal chodiť na mládež.

3. Je to pre to, aby ti boli odpustené hriechy a vďaka tomu, že On zomrel, tak ty Ho môžeš uctievať a máš šancu ísť do neba.

4. Nikto nie je bez hriechu a odplata za hriech je smrť. Čiže... to, že my zhrešíme je antonymum toho, čo chce od nás Boh. Čiže nie sme hodní slávy. Ale... ak sa budeme modliť a prosiť Ho o odpustenie, naše modlitby budú vypočuté a bude nám odpustené z hora. A hriech je skutok, ktorý sa nepáči Bohu.

5. Verím, že budem pokračovať ako veriaci a dúfam, že využijem svoj voľný čas na niečo dobré pre Boha.

6. Postup služieb Božích. Asi nič viac, ale nechcem povedať niečo, čo v deň skúšok nebudem vedieť...

7. Basketbal, Adobe Premier Pro (pozn. redaktora: softvér na úpravu videa), Blender (pozn. redaktora: grafický editor na 3D modelovanie) a šport celkovo. Hlavne som začal sledovať basketbal a v čase, keď toto píšem, tak už je koniec play-off NBA a vyhrali Golden State Warriors nad Boston Celtics 4:2 z čoho som sklamaný, lebo Celtics mali celkom dobrý nábeh na výhru.

Gregor Lukáč

1. Počas dvoch rokov konfirmácie sme preberali Novú zmluvu, Starú zmluvu, dejiny kresťanstva a život Ježiša. Najviac ma oslovili dejiny kresťanstva.

2. Naša rodina je veriaca, od malička chodíme do kostola. Ale až v konfirmačnom veku som si uvedomil, že nad nami niekto stojí a niekto má v rukách náš život.

3. Neveriacemu kamarátovi by som povedal príklady osobného stretnutia s Bohom. Z môjho okolia poznám príbehy ako Pán Ježiš zasiahol do života ľudí. To by som sa snažil povedať a pozval by som ho v nedeľu do kostola.

4. Všetci sme hriešni a iba Ježiš bol čistý. Denne hrešíme myšlienkami, slovami, skutkami a ani si to veľakrát neuvedomujeme. Hriech je podľa mňa zlý skutok voči mojím blízkym a Pánu Bohu. Hriech patrí k človeku, človek sa hriešny narodil, krstom sa očisťujeme od dedičného hriechu.

5. Predstavujem si to tak, že budem chodiť do kostola nielen v nedeľu, ale aj v sviatočné dni. Budem si čítať Bibliu.

6. Pre mňa bolo najľahšie naučiť sa o živote Ježiša. Najťažšie pre mňa bolo naučiť sa vymenovať biblické knihy.

7. Momentálne ma zaujímajú starožitnosti. Rád sa zúčastňujem burzy starožitností a kuriozít. V škole ma baví dejepis a geografia. Som veľký fanúšik F1, bavia ma online hry a počítače. Môj počítač som si zostavil sám. Navštevujem ZUŠ – na husle hrám už 6 rokov.

Simon Marton

1. Naučila som sa, že Boh je stále pri mne a môžem sa naňho spoľahnúť kedykoľvek.

2. Začala som si to viac uvedomovať, keď sme sa začali viac učiť o Bohu. V tej chvíli som Ho viac spoznala a uvedomila som si, že životy ľudí sú v jeho rukách.

3. Vysvetlila by som mu to touto vetou: „Pán Ježiš zomrel na kríži pre nás a za naše hriechy.“

4. Chápem to tak že, každý na tejto zemi má hriech a neexistuje človek, ktorý by bol bez hriechu. Hriech je skutok o ktorom viem, že by som to nemala robiť, ale aj napriek tomu to spravím...

5. Ešte som nepremýšľala nad tým, čo bude...

6. Skoro všetko bolo pre mňa náročné vzhľadom na to, že som sa veľa vecí musela učiť naspamäť ako básničku, a preto to bolo pre mňa náročné.

7. Medzi moje záľuby patrí dekorovanie mojej izby, zbieranie a staranie sa o kvety a kreslenie. Momentálne sa venujem čítaniu veľmi zaujímavých kníh.

Petra Vargová

(Pokračovanie na strane 7)

1. Naučil som sa veľa o Biblii, o živote Ježiša aj o Bohu. Naučil som sa, že Boh ma sprevádza na každom kroku a je prítomný v každom okamihu môjho života.
2. Stále si to uvedomujem viac a viac.
3. Musel pre nás zomrieť, aby nás oslobodil od hriechu a urobil to preto, lebo nás miluje viac ako seba samého. Chcel pre nás večný život, pretože On sám nás stvoril na jeho obraz a chce nám zaručiť večný život v nebeskom kráľovstve.
4. Rozumiem tomu tak, že všetci sú hriešni a hriech je zlý skutok, ktorý vykonávame.
5. Každým dňom by som sa chcel Bohu venovať ešte viac, milujem Boha celým srdcom. Našťastie nemám cez školský rok veľa času nazvyš, o to viac by som sa chcel venovať Biblii počas prázdnin.
6. Nič z toho nebolo ľahké, ale keďže ma Boh sprevádza a pomáha mi učiť sa o Ňom a o tom ako mám žiť, všetko bolo hneď ľahšie. No ak mám povedať konkrétnu tému, určite sa bolo najľahšie naučiť život Ježiša.

7. Milujem tanec. A ako správny Kysačan nepohrdnem ani orientačným behom. No rád aj čítam Bibliu a venujem sa Bohu. Mám rád aj plávanie a večerné prechádzky. Milujem hudbu, najmä tú, ktorú si prehrávam každý deň v appke Spotify. Rád čítam knihy a milujem anime a mangu, Japonsko je best. Zaujímať sa o zvieratá a prírodu, v ktorej rád premýšľam o Bohu.

Ludovít Paveľa

1. Mám sa snažiť žiť tak, aby môj život bol pre iných pozvaním ku Kristovi. Starat' sa o rast mojej viery modlitbami a čítaním Biblie.
2. Práve počas konfirmačnej prípravy. Vždy som si myslel, že kresťanstvo je dodržiavanie nejakých tradícií, nariadení, čo musím a čo nemôžem, navštevovanie kostola, lebo sa to má a mám za to dobrú „čiarku“. Je to živý každodenný vzťah s Bohom! Nie preto, že musím, ale preto, lebo to chcem z vďaky za to, čo pre mňa urobil.
3. Prostredníctvom utrpenia a smrti nás Pán Ježiš vykúpil a dosiahol odpustenie všetkých našich hriechov. Lásku k nám preukázal najmä na kríži, kde vzal na seba všetky naše hriechy.
4. Pre hriech si všetci zaslúžime smrť. Preto máme prosieť Boha o odpustenie, aby zadržal súd, ktorý si zaslúžime a udelil nám milosť. „Hriech“ – previnenie voči Pánu Bohu, nedodržiavanie desiatich Božích prikázaní, pýcha, závisť, hnev, sebeckosť, klamstvo...
5. Budem sa snažiť prehĺbiť svoj vzťah s Bohom, byť aktívnym kresťanom v cirkvi a v spoločenstve.
6. Z konfirmačnej látky bola pre mňa najľahšia kapitola *Sviatosti* (z knihy *Verím a sľubujem*).
7. Medzi moje záľuby patrí futbal, ktorému sa venujem a jazdenie na motorke.

Lucas Dugas

Nová veža na kostole v Trebejove

Ak ste počas mesiaca máj prechádzali cez Trebejov, určite ste si všimli chlapcov, ktorí rozkladali lešenie okolo veže Trebejovského kostola. O problémoch na veži s kanadským šindľom sme hovorili už na výročnom konvente. Ešte v minulom roku počas búrky, ktorú sprevádzal silný vietor, nám odtrhlo pás krytiny z veže kostola. Riešili sme, či má zmysel objednávať plošinu a opravovať poškodené časti, ktoré už boli raz opravované, alebo rovno vymeniť krytinu na celej veži.

Nakoniec padlo rozhodnutie, že vymeníme celú krytinu, aby sme sa nemuseli k tomuto problému stále vracáť. Rozhodli sme sa pre medený plech, tak ako je to na veži v Kysaku a Obišovciach. Predsa len, medená strecha má podstatne dlhšiu životnosť ako klasické krytiny s poplastovaným plechom. A keďže je v dnešnej dobe finančne náročné aj postavenie lešenia, preto sa nám zdalo výhodnejšie na takéto nedostupné miesta položiť kvalitnejšie prekrytie.

O cenové ponuky sme požiadali niekoľko firiem. Nakoniec sme vychádzali z dvoch. Jedna ponúkla celkovú cenu 10 000,- eur a druhá 9 400,-. Vybrali sme tú druhú ponuku Viktora Kuraya. Ale tak ako celý svet, aj nás postihlo zdražovanie materiálov. Keď sme 22. apríla 2022 podpisovali zmluvu o dielo, boli sme už na sume 10 000,- eur. Strechu zhotoviteľ odovzdal v dohodnutom termíne s tým, že konečná suma bola 9 800,- eur. Sumu 8 000,- eur zaplatila filia Trebejov a sumou 1 800,- eur sme prispeli zo zborovej pokladne.

Ďakujeme všetkým vám, bratia a sestry, že ste prispeli aj na túto potrebnú opravu. Som veľmi rád, že sa o svoje kostoly vieme postarať my sami. Je to prejav zodpovednosti k tomu, čo sme zdedili po našich rodičoch a starých rodičoch. Tak na záver už len pranie, aby popod túto vežu chodili vždy ľudia, keď sa budú stretať v spoločenstve k Božiemu slovu. Iba vtedy tá investícia dáva zmysel.

JP

Zábavné okienko

Milí dospeláci

Tento krát to budete mať zložitejšie, a odpovede budete musieť dopísať. :)

Prajeme vám príjemné čítanie, študovanie a hľadanie odpovedí na naše otázky. (List Kolosenským)

1. Aké prívlastky dáva Pavol v prvej kapitole Kristovi?
2. Ako je v prvej kapitole nazvané evanjelium?
3. Prečo Pavol považuje za užitočné učiť ostatných ľudí?
4. Čím sa nemáme nechať strhnúť?
5. Čo píše o jedení, pití a sviatkoch?
6. Aká má byť vždy naša reč?

☺ VTIPY ☺

Pán Khon si zavolá notára, pretože sa rozhodol, že chce spísať testament. Notárovi diktuje:

- Každému dobročinnému spolku v našom meste odkazujem po 10 000,- eur a každému svojmu synovcovi a neteri odkazujem po 15 000,- eur.
- To ste taký bohatý?, pýta sa notár.
- To nie, ale nech všetci vidia, že mám dobrú vôľu.

Traja kresťania, Angličan, Francúz a Rus obdivujú v kostole maľbu znázorňujúci Adama a Evu v raji. Angličan hovorí:

- Pozrite sa na ten kl'ud a na tú neotrasiteľnosť. To museli byť Angličania!
- Kdeže! ozve sa Francúz. Pozrite sa na ich krásu, na tú nahotu, to boli určite Francúzi!
- Smutné, povie Rus. Nemali čo na seba, nemali kde bývať, na jedenie mal tak akurát nejaké jablká a ešte im pri tom hovorili, že žijú v raji... to boli určite Rusi.

Kohn s Rubičkom skončia vo väzení za finančný podvod. Kohn sedí na svojej väzenskej posteli a Rubiček sa prechádza po cele z jednej strany na druhú. Na to Khon nazlostený hovorí: Rubičku, keď si myslíte, že chodíte a že vlastne nesedíte, tak to sa poriadne mýlite!

Milé deti, znovu je tu leto! ☺

A s ním zatiaľ aj poriadne horúco... no a poriadne horúco, horúcejšie než u nás, bolo aj pri studni, kde žena Samaritánka prišla na obed nabráť vodu. Šla tam, keď najviac pripekalo, aby nestretla iných ľudí. Vedela, že ju nemajú radi. A stretla tam Ježiša, ktorý jej prejavil lásku. ☺

Ako volali ľudia túto studňu?

Zvieratá prirad'te k ich tieňom a do štvorca napíšte začiatkové písmeno ich mena.

Prajeme vám požehnané prázdniny. Nech aj v letných horúčavách stretávate Ježiša každý deň pri studni – pri Jeho Slove – a tiež všade, kam pôjdete.

O stretnutí Samaritánky s Ježišom si môžeš prečítať v evanjeliu podľa Jána 4:1-42.

Modlitebný kalendár CZ Obišovce**Námety pre Vaše osobné modlitby**

Hovorí sa, že modlitba je dýchaním našej duše. Viem, že to znie na prvé počutie veľmi zbožne a mám pocit, že málo ľudí tomuto prirovnaniu rozumie. V cirkvi sa občas veci snažíme povedať tak umelecky a kvetnato, aby to znelo aj trochu záhadne, aby potom nad tým ľudia museli aspoň chvíľu rozmýšľať, prípadne si ten obraz predstaviť. To o modlitbe je niečo podobné.

Dýchanie je nutná potreba pre život. Je však úplne automatická. Nemusíte dávať pokyn vo svojej hlave, aby sa vaše telo nadýchlo. Deje sa to automaticky. Keď sa začnete pohybovať trochu rýchlejšie, alebo chcete pobehnúť, nemusíte premýšľať o tom, že tento pohyb spotrebuje vo vašom tele viac kyslíka a tak začne dýchať intenzívnejšie. Všetko sa to deje automaticky. Vaše telo vie, že potrebujete kyslík a tak dýchate podľa potreby, niekedy pomaly a niekedy veľmi rýchlo. Tieto veci vôbec nezaťažujú naše myslenie. Dýchame celú noc bez toho, aby sme sa sústredili na to, že nemôžeme prestať, pretože by sme zomreli. V noci spíme a odpočívame, naberalíme nových síl, ale naše dýchanie funguje v pravidelných intervaloch. Veľmi dobre však vieme, že ak dýchanie skončí, tak to znamená aj koniec života.

Prirovnať modlitbu k dýchaniu našej duše je pekný obraz. V podstate znamená, že modlitba v živote veriaceho človeka je nutná potreba duchovného života, ktorá funguje úplne automaticky. Ale v realite to tak nie je.

Priznám sa, že sú momenty, keď na modlitbu, teda na rozhovor s Bohom, nepomyslím aj celý deň. Niekedy sa zahlbím do nejakej práce, plne sa na ňu sústredím a deň mi zbehnú ani neviem ako. Samozrejme, že nejaká krátka modlitba pred jedlom je už automatická, ale občas akoby sa moja duša nenadýchla za celý deň. A to by znamenalo, že je po nej aj po mojom duchovnom živote. Verím a dúfam, že to tak nie je.

Predstavil som si, ako chodia po svete kresťania s vypúlenými očami a snažia sa na hodiny zadržať dych a ako omdlievajú a odpadávajú na ceste, lebo sa nemodlili a duchovne nedýchali. To je slabina tohto obrazu.

Tak či onak je modlitba nutnosťou duchovného života. Niekde v podvedomí to všetci máme vo svojich hlavách, pretože keď príde nejaký stresujúci moment, zrazu naše vnútro vie, že máme volať na niekoho, kto je nad nami a kto by nám mohol v tom, čo sa s nami deje pomôcť. A toto je jedna automatika, ktorá je absolútne prirodzená každému jednému človeku. V tom je modlitba skutočne ako dýchanie. Toto sa človek nemusí učiť a nemusí na to dávať vo svojom vnútri nejaký konkrétny pokyn. V krízových situáciách to jednoducho z každého človeka vypadne: „Pane Bože, pomôž mi!“

Máme celý život na to, aby sme tento reflex našej duše prepracovali do každodennej rutiny v podobe pravidelných modlitieb. Myslím, že k tomu nepotrebujeme knihy s napísanými modlitbami, že stačí, že sme nejaké modlitby počuli a máme nejaký príklad a vzor, ako s Bohom komunikovať. Niečo podobné, ako keď učeníkov Pán Ježiš naučil modlitbu Otčenáš, aby sa mali od čoho odraziť. Potom by to malo prirodzene prejsť do rozhovorov s Bohom v duchu a v pravde. Keď mi deti povedia, že sa nevedia modliť, hovorím im, že nech si predstavia, že tu pred nimi stojí Pán Boh a nech mu teda povedia, čo cítia, čo si myslia a čo potrebujú. Nie je to nič zložité. Keď sa viete rozprávať s rodičmi, tak sa viete rozprávať aj s Bohom. Treba tam pridať trochu viac rešpektu a úcty, lebo sa rozprávame s Niekým nesmierne vznešeným a mocným, a inak je to isté.

A predsa len ešte jedna vec. Musíme si zvyknúť na to, že Pána Boha nebudeme vidieť pri našich rozhovoroch, ale On počuje a vníma veľmi dobre. Dokonca nemusíte hovoriť ani nahlas. Stačí, ak s Ním komunikujete v myšlienkach, On rozumie a vie ich prečítať. A ak príliš rozmýšľate nad tým, ako Bohu máte niečo vysvetliť, tak si uvedomte, že On o tom vie skôr, ako to vôbec vyslovíte. Pre rozhovor s Bohom platí ešte jedno najdôležitejšie pravidlo a tým je úprimnosť. Naša modlitba nemusí znieť krásne, nemusí znieť kvetnato a uhladene a nemusí v nej byť dokonalý slovosled s ešte dokonalejšou slovenčinou. To všetko sú druho-
radé a nepodstatné veci. Ak je to, čo hovoríte, úprimné, vtedy je tá modlitba dobrá. Publikán sa v chráme zmohol len na: „Bože, odpusť mne hriešnemu!“ Stačilo to na to, aby odišiel domov ospravedlnený.

Bratia a sestry, uvedomte si, že modlitba je potreba. Je to niečo prirodzené a normálne, že sa obraciame na Boha a snažíme sa s Ním nejako komunikovať. A niekde hlboko v nás to v každom jednom je, že je nad nami Boh, ktorý nás drží v rukách.

Dnes tu nepíšem námety na modlitby. Osobne si myslím, že najviac námetov nám prinesie každý jeden nasledujúci deň so všetkými starosťami a radosťami, so všetkými našimi úspechmi, ale aj nezdarmi. Stačí si len pomyslieť v hlave: „Bože, ďakujem za túto konkrétnu vec, ktorú si mi postavil do života, snažím sa ju prežiť a zvládnuť.“ Som rád, že Ti môžem všetko povedať a že ma počuješ...

Rozpis služieb Božích

Dátum	Príležitosť	Čas	Miesto	Poznámka
3.7.2022	3. po Svätej Trojici	10:00	Kežmarok	Priamy prenos na STV (zborový zájazd autobusom)
5.7.2022	Sviatok Cyrila a Metoda Sviatok Majstra Jána Husa	18:00	Obišovce	
10.7.2022	4. po Svätej Trojici	8:00	Trebejov	2M 19, 2 – 8a; R 5, 1 – 8
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
		14:00	Suchá Dolina	
17.7.2022	5. po Svätej Trojici	8:00	Drienovská Nová Ves	Jer 20, 7 – 13; R 6, 1b – 11
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
		14:00	Lemešany	
24.7.2022	6. po Svätej Trojici	8:00	Kysak	Zach 9, 9 – 12; R 7, 15 – 25a
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
	Seniorátne stretnutie presbyterov CZ Košického seniorátu	14:00	Nálepково	Odhalenie pamätnej tabule Dietrichovi Bonhoefferovi
31.7.2022	7. po Svätej Trojici	9:30	Obišovce	Jer 28, 5 – 9; R 6, 12 – 23 Bohoslužby na Zámčisku a spoloč- ný obed na farskom dvore
7.8.2022	8. po Svätej Trojici	8:00	Trebejov	Iz 55, 10 – 13; R 8, 1 – 11
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
		14:00	Suchá Dolina	+ VP
14.8.2022	9. po Svätej Trojici	8:00	Drienovská Nová Ves	+ VP; Iz 44, 6 – 8; R 8, 12 – 25
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	+ VP
		14:00	Lemešany	+ VP
21.8.2022	10. po Svätej Trojici Kajúca nedeľa	8:00	Kysak	+ VP
		9:30	Obišovce	+ VP
		11:00	Drienovská Nová Ves	
28.8.2022	11. po Svätej Trojici	8:00	Trebejov	Iz 55, 1 – 4; R 9, 1 – 5
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
25.-28.8. 2022	Misijné dni Východného dištriktu		Hotel Sorea Ľubovnianské kúpele	Prihlásiť sa dá do 7.8.2022 Téma: „Parfuméria života“
4.9.2022	12. po Svätej Trojici	8:00	Suchá Dolina	1Kr 19, 9 – 18; R 10, 5 – 15
		9:30	Trebejov	Pamiatka posvätenia chrámu
		11:00	Lemešany	
11.9.2022	13. po Svätej Trojici Začiatok školského roka	9:30	Obišovce	Iz 56, 1.6 – 8; R 11, 1 – 2a. 29 – 32 Rodinné bohoslužby
18.9.2022	14. po Svätej Trojici	8:00	Drienovská Nová Ves	Iz 51, 1 – 6; R 12, 1 – 8
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
25.9.2022	15. po Svätej Trojici	8:00	Kysak	Jer 15, 15 – 21; R 12, 9 – 21
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
2.10.2022	16. po Svätej Trojici	9:30	Obišovce	Pamiatka posvätenia chrámu